

Junqueras i Romeva sortiran tres dies per anar a treballar

Nova decisió de Justícia enmig de les crítiques de la fiscalia

Junqueras i Romeva, al Parlament ■ J.L.

ERC auxilia Sánchez i carrega contra JxCat

Faciliten a Sánchez el pas previ al pressupost i denuncien la "deslleialtat" dels seus socis de govern

Els de Borràs reben l'ordre de votar en contra del sostre de despesa al Congrés quan ja abonaven l'abstenció

1,20€

DIVENDRES • 28 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15284 - AVUI / Any XLII. Núm. 14154 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P10

Escàndol a la JEC

PAGAT • Un membre de l'òrgan electoral resolva reclamacions presentades per Ciutadans, que el tenia a sou com a assessor

QUERELLA • El president de la Generalitat demandarà Andrés Betancor per suborn, prevaricació i delicte electoral

PARCIAL • El vocal de la junta va participar en l'exclusió de la candidatura de Puigdemont a Europa, després revisada pel TC

CULTURA-ESPECTACLES

P26,27

NACIONAL-MÓN P18,22

Enric Casasses, ahir al Raval de Barcelona ■ QUIM PUIG

Enric Casasses, Premi d'Honor

Òmnium reconeix el seu estil propi com a poeta i la seva tasca d'assagista i traductor

Optimisme a la Xina, mentre l'epidèmia creix arreu

Patacada de les borses a tot el món, el dia que s'han sabut nous casos a Barcelona i València

NACIONAL P12

Els CDR que van protestar al TSJC, absolts

La sentència emmarca la protesta en l'exercici de la llibertat d'expressió

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselllectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Andreu Pujol

La gira d'Artur Mas

L'ostentosa gira d'Artur Mas pels mitjans catalans fa convergir, mai millor dit, la publicació del seu nou llibre

amb el final de la seva inhabilitació. Des de dissabte passat que anem a entrevista diària, amb molts més oients o espectadors que no pas lectors tindrà el relat. No cal ser gaire perspicax per concloure que el primer, la qüestió editorial o bibliogràfica, és només un pretext per al segon, és a dir, per esbombar que ja torna a estar disponible. Mentre el fons de la qüestió ja l'hem entès tots, no s'acaben d'entendre gaire bé les formes. És aquesta retòrica de l'Angelina de les Teresines de TV3, que sempre deia que treballava perquè s'avorria i no pas per necessitat, quan tothom ja sabia que els cèntims prou que els volia perquè a casa seva no en feien ni cinc de calaix. "Si m'ho demanen", "si es planteja", potser estaria disposat a "escoltar" "qualsevol opció" encara que "no en tinc ganes". "No és la

Des de dissabte passat que anem a entrevista diària, amb molts més oients o espectadors que no pas lectors tindrà el relat

meva prioritat, ni la meva preferència, ni la meva il·lusió". I ara! Sempre un subjecte indeterminat i un predicat que no s'acaba de concretar. Que no fos dit, Déu me'n guard, que anem pels llocs pidolant com capitans. Després hi ha aquest relat ple de contradiccions, mai diàfan i sempre entre línies, segons el qual la consulta del 9-N va ser un acte heroic del qual ha patit duríssimes seqüeles, que contrasta amb un 1 d'Octubre gairebé irresponsable, que s'hauria d'haver evitat convocant eleccions anticipadament i que els seus assenyats correligionaris no haurien perpetrat mai si no fos per les pressions externes dels eixelebrats d'ERC i la CUP. Possiblement això darrer sigui cert, però si el que férem el 2014 no hagués estat poca cosa més que una enquesta, amb les evidents restriccions d'èpica i audàcia que tal exercici implica, aleshores el 2017 no hauria calgut deixar clar on han situat els límits de les nostres llibertats col·lectives, amb totes les conseqüències que això ha comportat.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

A favor de Sant Valentí

El 15 d'aquest mes de febrer, dissabte, uns cunyats ens van convidar a sopar a un restaurant per celebrar que havien estat avis per cinquena vegada. El restaurant, d'un cert to i caret, era ple. És molt gran, amb dos pisos, i no hi havia cap taula lliure. Sort que havíem encomanat amb antelació. Aviat em vaig adonar que desentonàvem. Era l'endemà de Sant Valentí, i abundaven les parelles joves que celebraven la festa dels enamorats. El restaurant havia preparat un menú especial, amb molts plats i postres de domini rosa. Es veia la gent feliç. Brindaven, es tocaven les mans, s'aixecaven per besar-se, es feien fotos. També vaig localitzar una parella amb fills. Feien una altra cara, la veritat, però més encarcerats estàvem nosaltres, que participàvem d'una altra festa. Vaig envejar els comensals. Em vaig posar transcendent: quina mena de país estem construint? Adreço la pregunta als catalanistes, als independentistes, als custodis de les essències de la pàtria, a mi mateix. Sant Valentí, per a aquests, és una festa prescindible, fins i tot abominable, te-

“El procés ens ha crispat, i hi ha el perill de construir un país antipàtic

nint com tenim Sant Jordi. Aquelles parelles segur que també celebren Sant Jordi, i això que tenen de guanyat: dues festes.

Agafem un qualsevol acte festiu, el passem pel filtre de les essències i si no és d'una catalanitat de pedra picada el classifiquem en l'arxiu del "res a celebrar". Amb l'idioma fem igual. Retopem i censurem tothom, mirem amb lupa una paraula, escrutem el diccionari... A mi no m'estranya que fent-ho tot tan difícil hi hagi gent que tiri pel dret al marge dels al·licionadors pesats. Un dia es passaran al castellà, que els acull amb més afabilitat.

Halloween? Una americanada. Som de castanyes eixarreïdes menjades en un racó. L'arbre de Nadal? Un barbarisme botànic. El Pare Noel? Ens esperarem fins a Reis. No són compatibles l'arbre i el pessebre, el Pare Noel i els Reis? Per als censors que tot ho escrutem i que encara que ho neguin només viuen per amargar-nos la vida, no. El dia del pare? El dia de la mare? Operacions comercials. L'any que ve, si Déu vol, m'uniré a la celebració de Sant Valentí de manera vistosa, pública i estentòria. I em vestiré de fantasma i buidaré una carabassa per Tots Sants. I no s'estranyin si celebren el 12 d'octubre, sùmmum del "res a celebrar". No amb una bandera espanyola, és clar, però sí amb un *cachirulo* i ballant la jota, dansa alegre comuna a tota la Corona d'Aragó. Tanta amargor, tant criticar el que fan els altres, tant de nyicnyic, tant assenyalar el pròxim fins posar-li el dit a l'ull. Que la gent faci el que vulgui, home, si està contenta. El procés ens ha crispat. Tinc por que no ens condueixi a un país malhumorat, antipàtic amb els propis i amb els altres, tots els altres.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/effcfe>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Ha anat molt bé!

Ha anat molt bé, aquesta primera reunió de la taula de diàleg. No n'hem tret pas l'entrellat, del fons de la qüestió, però es veu que dimecres va ser molt important que permetessin al president Torra utilitzar una sala de premsa de La Moncloa que fins ara només la feien servir caps d'estat. Caram; sí que va anar bé! Ja s'intuïa, que aniria bé, aquesta trobada, veient les imatges prèvies de la reunió que van distribuir a tort i a dret, amb els components de les dues delegacions passejant pels jardins de La Moncloa ben somrients. Quin *talante*, aquests socialistes! No hi ha mediador, ni hi serà, però la reunió ha anat molt bé. La mateixa ministra portaveu, María Jesús Montero, reconeixia en sortir que això va per llarg, per molt llarg: "Estem als antípodes en els punts clau de la resolució del conflicte", deia. Ja es veu, doncs, que ha anat molt bé. Tant, que de moment el presi-

“Intueixo que tindrem abans pressupostos a l'Estat que cap acord (substancial) a la taula de diàleg

dent espanyol ja ha posat el fil a l'agulla per poder aprovar els seus pressupostos. Intueixo que hi haurà abans pressupostos del govern espanyol que cap acord (substancial) a la taula de diàleg, però la reunió ha anat molt bé. S'han posat d'acord a veure's un cop al mes, la propera reunió serà a Barcelo-

na, però a partir d'ara ja no hi aniran els presidents sinó els negociadors. I del dret a l'autodeterminació i d'una possible amnistia, de moment ni parlar-ne. Però ha anat molt bé. I pels temes del peix al cove, finalment una bilateral. Allà es podran debatre traspassos i inversions durant els mesos que faci falta, que intueixo que serà en un temps inversament proporcional al que ha fet falta perquè el govern espanyol cedís la gestió de la Seguretat Social al País Basc. "Hem reivindicat l'autodeterminació i l'amnistia i no tenim una resposta per part de l'Estat", deia el president Torra en sortir de la reunió. I la ministra Montero eludia la pregunta sobre el dret a decidir parlant de la necessitat de "construir propostes imaginatives". Caram. No ho sabia, que un nou Estatut fos "proposta imaginativa". Ha anat molt bé, aquesta primera reunió. Tant, que s'hi van fer una foto de record.

De reüll

Marta Monedero

Dies sense mòbils

Aquest aparell està apagat o fora de cobertura. Oi que fa ràbia sentir aquest missatge quan telefonem a algú? Tot i saber que hi tenim tot el dret, a desconnectar, la majoria vivim pendents del mòbil. Se'n recorden quan vivíem tan feliços fora de cobertura? Quan si res era urgent de debò buscàvem una cabina? Això és el que pot passar si truquem als visitants de l'illa de Man. Com que l'oferta de passat viking, de castells, costes i paisatges d'aquest indret del mar d'Irlanda dona per a molt, les autoritats han decidit que qui hi vagi de vacances pugui capbussar-s'hi

L'illa de Man ofereix unes capses on deixar el telèfon per fer desconnexió digital

dels britànics miren el correu de feina quan són de vacances i també més de la meitat continuen treballant durant els dies de lleure. La distracció digital entorpeix la desconnexió durant les vacances i en la nostra rutina diària. No sé quan podré anar a l'illa de Man, però sí que em comprometo a no mirar el mòbil durant dotze (millor deixem-ho en deu) hores diàries. Qui s'hi apunta?

sense distraccions amb la instal·lació de les *phoneboxes*, unes capses on es pot deixar el mòbil de manera segura. A canvi d'oblidar-se'n durant l'estada a l'illa, les capses de Man ofereixen un mapa, un diari de viatge, un bloc de notes i una guia per aconseguir fer dieta digital sense angoixar-se. Les autoritats il·lenques consideren que la desintoxicació del telèfon és necessària després d'haver analitzat les estadístiques. Més de la meitat

Les cares de la notícia

VOCAL DE LA JUNTA ELECTORAL CENTRAL

Andrés Betancor

El descrèdit de la JEC

El vocal de la Junta Electoral Central també era assessor a sou de Ciutadans, el mateix partit que està darrere de bona part de les denúncies davant la JEC, inclosa la que ha provocat la condemna per desobediència al president Torra. L'actitud de la JEC feia pudor i això ho confirma.

POETA, NARRADOR, ASSAGISTA, TRADUCTOR I EDITOR

Enric Casasses

Premi d'Honor

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que atorga Òmnium Cultural fa 52 anys, recau per segon any consecutiu en un poeta, per bé que no només premia la seva qualitat com a poeta, també és un reconeixement a un estil propi i transgressor com a poeta, narrador i assagista.

CANTANT DE SOPA DE CABRA

Gerard Quintana

Música solidària

El grup publica el seu nou disc, *La gran onada*, que inclou una cançó sobre el drama que els migrants viuen a la Mediterrània (*Farem que surti el sol*) i que presentaran en un concert especial a bord del vaixell Astral (Open Arms) per recaptar fons perquè pugui ser reparat i continuar la seva labor humanitària.

EDITORIAL

La crisi de la Junta Electoral

La revelació del fet que un membre de la Junta Electoral Central cobrava un sou com a assessor de Ciutadans, al mateix temps que resolvia sobre recursos interposats davant la JEC per aquest mateix partit i assessorats o redactats per ell mateix, és una llosa per a la credibilitat d'aquesta institució i un fet especialment greu per a la democràcia espanyola, en tant que es tracta d'un òrgan essencial en democràcia, l'autoritat central en períodes electorals, en què el rigor i la imparcialitat han de ser indiscutibles i estar totalment al marge de qualsevol biaix polític o partidista.

El crèdit de la JEC ja estava molt erosionat per la deriva de les seves decisions en relació amb el procés sobiranista a Catalunya. Cal no oblidar, per exemple, que la inhabilitació del president català, Quim Torra, actualment pendent de recurs al Suprem, i la pèrdua de la seva condició de diputat parteixen d'un recurs presentat per Cs i resolt per la JEC. També va ser aquest òrgan el que primer va declarar inelegibles Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí, i després es va negar a comunicar la seva elecció al Parlament Europeu, abans que la justícia europea li fes una esmena a la totalitat.

Més enllà de les accions legals que pugui iniciar el president Torra, aquesta situació posa en crisi el sistema, perquè qüestiona la imparcialitat i la pulcritud de les decisions de la JEC i perquè arrossega institucions com el TSJC o el Suprem, que han fonamentat decisions del procés contra Quim Torra justament en aquesta pulcritud ara empastifada. Investigar a fons i exigir la responsabilitat de qui hagi fet trampes és ara mateix una necessitat urgent pel bé de la mateixa administració electoral i també per la credibilitat del sistema judicial espanyol.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

En llibertat

L'expresident del Barça Sandro Rosell queda en llibertat sense fiança. Feia gairebé dos anys que estava a la presó sense judici.

10
anys

Segona onada

Gairebé 300.000 persones de 80 municipis estan convocades per participar en la segona onada de les consultes sobiranistes.

20
anys

Divisió a Euskadi

Aznar acusa el PNB i el govern basc de la fractura social a Euskadi. Arzalluz respon que el PP el demonitza per tapar la seva mala gestió de la treva.

Full de ruta

David Portabella

Alonso no és De Toledo

En l'hora del seu comiat com a president del PP basc, Alfonso Alonso ha deixat un moment que ha passat massa

desapercebut però que resumeix el desdeny sempitern amb què el Madrid oficial observa el que el mateix Madrid oficial anomena perifèria. "Jo vaig prendre la decisió de dedicar-me a la política quan tenia dotze anys. I va ser... És curiós com som els bascos del PP basc, perquè tots hem pres decisions com aquestes. Jo anava al Col·legi dels Marianistes a Vitòria i vaig presenciar un assassinat. Van assassinar Jesús Velasco Zuazola quan portava els fills al col·legi. Això se'm va quedar molt gravat i jo sé que aquell és el dia en què vaig prendre la decisió que no es podia acceptar aquest estat de coses", va confessar Alonso. El revers del moment il·lustratiu l'oferia la lloança del retornat Carlos Iturgaiz feta per Cayetana Álvarez de Toledo. "Iturgaiz és una de les persones per les quals, fa 14 anys, em vaig afiliar al PP", va elogiar

L'autèntica perifèria sovint és Madrid i alguns dels cervells il·lustres que no entenen res del que passa fora de l'M-30

Álvarez de Toledo. Agafem la calculadora de la memòria i comptem anys? El fet que marca la vida d'Alonso data del 10 de gener del 1980, quan dos pistolers d'ETA van baixar d'un taxi al carrer Ramiro de Maeztu de Vitòria i van trotejar el policia cap dels Miñones d'Àlaba, Jesús Velasco Zuazola, tot deixant una dona vídua, Ana María Vidal-Abarca, i unes filles orfes de pare. El "fa catorze anys" d'Álvarez de Toledo, en canvi, rebobina el calendari al 2006, l'any en què al març ETA va declarar una treva que es va esmicolar el 30 de desembre a la T4 de Barajas. Quaranta anys de compromís nascut del xoc emocional *in situ* contra catorze anys d'una aposta política des de Madrid, i el que sobra al PP és Alfonso Alonso. Després de la misèria moral d'algun guàrdia civil al Suprem denunciant "veure més odi l'1-O que al País Basc en època d'ETA" –li ho diria a les víctimes del 1991 a Vic o a les del 1980 a Ispaster?–, el Madrid oficial torna al desdeny de la perifèria. I l'autèntica perifèria sovint és Madrid i alguns dels seus cervells il·lustres que no entenen mai res del que passa fora de l'M-30.

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

La Marta Pascal

Potser em va agradar tant pel to. Un to que fa temps que no copsem: el de la sinceritat. Com si parlés en una trobada de militants, ens explicà la seva intenció de refer el PDeCAT. Algú dubtava que ressuscitaria aquest partit? Per què? Perquè és necessari. Tant si l'espurna es genera a l'escó del Senat que ocupa l'excoordinadora del PDeCAT, com si apareix per mitjà de l'expresident Mas –que sembla més difícil–. I és que la gran nau del centredreta català es troba òrfena d'estructuració.

SI ENS EMMIRALLEM en les estructuracions que es donen arreu d'Europa, els partits polítics formen essencialment dos grups: les dretes liberals i les esquerres, encara socialdemòcrates. Amb una extrema esquerra sempre present. Un tercer grup ha sorgit en els darrers temps: l'extrema dreta xenòfoba escampada arreu. Dins el món independentista català, doncs, teòricament hi hauria d'haver l'equivalència: les dretes, les esquerres i l'extrema esquerra: PDeCAT, ERC, CUP (i esperem

que cap grup xenòfob). Però no s'atura pas aquí, el mosaic català. Hi apareix amb potència un grup molt important, especial, diferent, d'òptica que només es pot entendre en una situació com la que l'independentisme català vivim, amb líders dels grups varis a les presons i a l'exili. És JxCa, format entorn del president Puigdemont i d'altres diputats exiliats, en Toni Comín i Clara Ponsatí. A l'inici, era d'una senzillesa total. No decantat per cap ideologia socioeconòmica, hi té lloc tothom, la gent que se senti d'esquerres o de dretes o que obviï els partits. Té, però, una clara opció: la República independent de Catalunya. Tanmateix, amb el temps, ha esdevingut complex, amb la creació de La Crida, que no és pas un partit prò-

“o JxCat ocupa el centredreta o cal el grup de la Marta Pascal

piament dit, però sí una nau en què molta gent s'hi veu emmirallada. Amb tot plegat, assistim ara a la trobada multitudinària del grup de l'expresident, que té al programa declarar el Consell de la República. Quina República? La República catalana a l'exili. La d'aquí seria com a reflex d'aquella república lliure a l'exili.

EL PANORAMA és molt complicat. Per això aprecio la decisió de la Marta Pascal: organitzar l'espai buit de l'independentisme català. Que no es mou pas pels núvols de la imaginació, sinó que sap què vol, que rondina davant segons quins punts dels pressupostos... i que és la dreta més tradicional on hi cap el neoliberalisme. El grup Puigdemont és fascinant. Una gran aventura en una casa de conte, d'una atmosfera pròpia, amb trobades de visitants de la colònia, amb el sempre seductor expresident, amb un aurèola personal indiscutible capaç de guanyar ell sol les eleccions al Parlament de la Unió Europea. Però... o ocupa aquell centredreta que oblidà o cal el grup de la Marta Pascal.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Resposta a la carta de David Rabadà

■ L'escrit sobre les oposicions docents 2020 del Sr. David Rabadà, publicat a El Punt Avui el passat 22 de febrer, fa afirmacions que ultrapassen qualsevol posició crítica quan indica que el departament "vol destruir" l'educació, però també fa afirmacions que mereixen aclariments per donar una imatge ajustada del model d'oposicions que impulsa el departament.

L'element nuclear de la crítica és que aquestes oposicions menystenen els coneixements científics de l'especialitat i només es preocupa per la didàctica, pel "com" s'ha d'ensenyar. És especialment crític amb la part de la prova basada en un supòsit pràctic. Una part de la prova que el departament ha decidit que tingui una puntuació molt alta (el 70% de la nota), davant de la part que consisteix en el desenvolupament d'un tema extret a l'atzar que només puntua el 30% perquè té un caràcter bàsicament memorístic sobre uns temaris desfasats, molts dels quals dels anys 90, que aporten molt menys valor en el procés de selecció.

Cal recordar que l'estructura bàsica de l'accés a la funció pública docent està definida per normativa bàsica de l'Estat que el departament voldria modificar profundament. Per aquest motiu, malgrat aquestes limitacions, s'introdueixen millores en l'enfocament de les proves per tal de garantir la selecció dels aspirants amb més competències docents.

Entre les millores introduïdes destaca, efectivament, l'enfocament d'exercici de caràcter pràctic sobre una situació d'aprenentatge. En cada situació proposada es plantejen unes qüestions prèvies per avaluar el grau de coneixements de l'aspirant sobre els continguts de la matèria impli-

cats en la situació d'aprenentatge. A continuació es valora la capacitat d'aplicar-los en una sessió de classe, proposant activitats de qualitat que garanteixin la participació activa dels alumnes (Annex 7 de la resolució de convocatòria).

Així, doncs, no es menystenen els coneixements científics. Tot el contrari, es reforça el concepte que els coneixements específics de l'especialitat en l'àmbit docent s'han de referir de forma indestriable als continguts que s'han d'ensenyar i als coneixements metodològics i didàctics que garanteixin la capacitat de crear situacions d'aula que despertin l'interès de l'alumnat i aconseguixin implicar tots i cadascun dels alumnes en el procés d'aprenentatge, ja que això és el que caracteritza un docent competent.

IGNASI GARCIA PLATA, director general de Professorat i Personal de Centres Públics
Barcelona

Drons als aeroports

■ He llegit diverses vegades que, per culpa de drons, s'ha hagut d'interrompre l'activitat aèria d'algun aeroport, amb el perjudici econòmic i social que això comporta, a banda del risc que pressuposa, tant per a la navegació com per als passatgers.

És difícil neutralitzar un dron, ja que s'ha d'esbrinar la freqüència de l'ona de control, el seu tipus i interferir-la, procés una mica llarg, laboriós i difícil.

Hi ha una solució molt més senzilla, ràpida i efectiva: un bon professional del tir al plat.

El problema se soluciona en pocs minuts, i amb les restes del dron es pot arribar a localitzar el seu incívic propietari per tal de fer-li pagar la seva gosadia.

JOSEP BRUCH I MIRALPEIX
Vic (Osona)

La frase del dia

“La JEC és una de les X de la repressió”

Josep Costa, VICEPRESIDENT DEL PARLAMENT

Tribuna

Julieta Piastro.

Quarta onada del feminisme

Immenses en una experiència històrica sense precedents, que suposa canvis radicals en les maneres de viure i concebre la sexualitat, el sexe, el feminisme i el gènere –des dels nostres diversos camps de combat–, les dones ens enfrontem amb la imminent necessitat de pensar i repensar el feminisme i el gènere a la llum del segle XXI. Ens trobem davant el difícil i apassionant repte de construir la quarta onada del feminisme, amb tots els riscos que això suposa, amb tota la intel·ligència que això requereix i amb tota la força de la unitat.

QUÈ ÉS EL QUE CARACTERITZA aquesta quarta onada? Quins són els nostres reptes? Probablement hem de començar per reconèixer que hi ha molts feminismes, inclòs el que considera que només n'hi ha un. I acceptar que hi ha diverses teories de gènere que han de ser pensades i tematitzades a través del prisma d'una nova epistemologia feminista amb les seves pròpies metodologies feministes.

HI HA FEMINISMES que acullen la imminent necessitat de repensar el sexe i les identitats de gènere a la llum del segle XXI i que assumeixen el repte de repensar també les noves maneres de concebre el ser dona sense que amb això s'esborri ni les dones ni la lluita feminista. L'anomenat feminisme polític, des del qual algunes feministes espanyoles posen distància respecte a teories de gènere com la teoria *queer*, descarta la construcció subjectiva del gènere i considera com a impostura la teoria de gènere de Judith Butler. Des de la seva perspectiva, el feminisme ha d'abatre les identitats perquè la identitat de gènere deriva d'una creença interna que nega l'existència del sexe.

M'AGRADARIA ARGUMENTAR a favor del primer, amb el qual m'he identificat

sempre, i recuperar algunes de les crítiques que considero pertinents de l'anomenat feminisme polític.

MOLTES DÈCADES ABANS que Kimberlé Crenshaw encunyés el terme d'interseccionalitat, almenys als països amb àmplia presència de pobles indígenes, ja sabíem que els feminismes eren molts i que dir “dona” no bastava per anomenar totes les dones. Era tan evident que les experiències de les dones passaven pels components racials i de classe social; que en reconèixer tantes diferències, tanta multiplicitat de formes d'opressió, per moments la que semblava desdibuixar-se era la perspectiva d'una lluita feminista que reivindicava drets compartits per a totes

“El feminisme ha d'abatre les identitats perquè la identitat de gènere deriva d'una creença interna que nega l'existència del sexe”

les dones.

AIXÍ ÉS COM VA SORGIR la necessitat de parlar de feminismes i dones en plural. Segurament aquesta va ser també la raó per la qual ja fa diverses dècades que alguns feminismes van acollir en el seu si el debat del multiculturalisme, perquè per afrontar els reptes que suposa la nostra lluita, hem de reconèixer les diferències que suposa la suma d'opressions a la qual ens exposem.

LARIQUESA del nostre trajecte és molta, la qual cosa hem hagut d'aprendre i desaprendre, és incommensurable; per això em sembla important assenyalar que no és el moment d'aixecar murs en la lluita feminista. Així com el feminisme va acollir el debat del multiculturalisme, avui hem d'assumir el repte de tematitzar el gènere i reconèixer que aquest no és qüestió a part.

EM COSTA TREBALL ENTENDRE la necessitat actualment estesa de classificar i etiquetar les diverses formes en les quals les persones donem forma al nostre desig sexual al llarg de la vida. Ho entenc més com a noves formes de control que com un exercici de llibertat. En això coincideixo amb el feminisme anomenat polític, quan planteja el risc que aquestes noves classificacions ens portin a naturalitzar el gènere.

A NIVELL DE L'ACADÈMIA el repte suposa avançar en la construcció d'una epistemologia i unes metodologies feministes alternatives a una ciència construïda durant segles pel poder patriarcal dominant en la tradició del pensament occidental. La quarta onada requereix un intens diàleg intergeneracional perquè el vell deixi néixer el nou, però al mateix temps garantir que el nou es nodreixi de l'experiència dels feminismes de la història.

De set en set

Josep Maria Casasús

Cal Europa

Sense Europa no hi hauria Catalunya. Ho va dir Ferran Soldevila: “En els inicis de la seva personalitat, Catalunya va sentir-se poc lligada als

altres pobles peninsulars, per als quals els catalans foren ‘els francs.’” Des que la gent de Carlemany alliberà Girona el 785, la catalanitat s'arrelà en els valors que han bastit l'Europa culta. Per això, el catalanisme covat en la Renaixença del segle XIX sempre mira al nord. A diferència dels nacionalismes espanyol i basc, el català no posa l'accent en tradicions autoritàries o censatàries. El catalanisme és indèstria del propòsit d'aprofundir en la democràcia participativa, solidària, garant dels drets

El catalanisme és indèstria del propòsit d'aprofundir en la democràcia participativa

humans i la llibertat dels pobles. Són principis inclosos en les sis prioritats per l'Europa d'ara que fa poc exposà a Barcelona la directora general de Comunicació de la Comissió Europea, Pia Ahrenkilde Hansen. En moments crítics ens cal més que mai tenir més Europa. Ho tenien present periodistes d'aquí després de la Primera Guerra Mundial. Carles Rahola glosà, el 1915, com “la França immortal tornava a florir com un miracle sota el cel tempestejat per la guerra”. Claudi Ametlla, quan era governador civil de Girona, el 1933, recordava que Rovira i Virgili, a la revista *Iberia*, deia confiar en les nacionalitats europees per regenerar el món sortit de la guerra del 14. Per fer una Europa més cohesionada cal, però, que les minories nacionals trobin garantits els seus drets en totes les instàncies comunitàries polítiques i judicials.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Un membre de la Junta Electoral cobra de Cs

Torra es querellarà contra Betancor per delictes electorals i prevaricació i contra qui ho ha permès

Els efectes del coronavirus sobre el turisme

Lloret ja pateix cancel·lacions en un any que intuïa històric i Barcelona no en preveu

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Auxili d'ERC i vet forçat de JxCat

NO • Els de Borràs reben l'ordre des de Barcelona de votar en contra del sostre de despesa al Congrés quan ja abonaven l'abstenció **AVAL** • Els republicans faciliten a Sánchez el pas previ al pressupost i denuncien "deslleialtat" del soci de mesa

David Portabella
MADRID

El Congrés dels Diputats és un teatre principal de la disputa electoral entre ERC i JxCat i la primera votació decisiva per a Pedro Sánchez va evidenciar que els socis de govern i de mesa no van tots a l'una, sinó que es marquen de prop fins i tot l'endemà de compartir una cimera a La Moncloa amb honors d'estat. Si des d'ERC Joan Margall anunciava l'abstenció clau per permetre l'aprovació del sostre de despesa, pas previ dels pressupostos del 2020 que Sánchez vol aprovar a l'estiu i que dona un dèficit del 0,2% que la Generalitat troba insuficient, JxCat vivia un dia convuls perquè finalment hi votava en contra quan havia abonat l'abstenció i el PSOE ja la donava per feta. "No ens agrada el seu sostre de despesa, ni el camí del dèficit, ni que no paguin els 443 milions de deute de l'IVA i tantes coses, però ERC ha vingut a Madrid a resoldre un conflicte polític i per ara vostès estan complint. Amb el nostre vot donem un marge de confiança", argumentava el republicà Margall.

El diferent vot d'ERC i JxCat l'endemà que Quim Torra fos rebut per Sán-

Les frases

"No ens agrada el sostre, ni el dèficit ni el deute de l'IVA. Però per ara estan complint i donem un marge"

Joan Margall
DIPUTAT D'ERC AL CONGRÉS

"Si ERC no ha donat l'abstenció gratis, suposo que serà transparent i dirà que hi ha a canvi"

Ferran Bel
DIPUTAT DE JXCAT AL CONGRÉS

"El vot en contra del sostre de despesa és un tret al peu que es dispara JxCat. Seguiria el de Montoro"

Jaume Asens
PRESIDENT DE PODEM AL CONGRÉS

chez a La Moncloa en el baptisme oficial de la mesa de governs obriria un cisma independentista al Congrés. L'auxili d'ERC i el vet de JxCat és a Maria Jesús Montero, la ministra d'Hisenda i portaveu, puntal del diàleg i de la mesa de governs fins al punt que ara aspira a copresidir-la amb Alfred Bosch pel pas al costat de Sánchez i Torra. "El nou sostre permet a ens locals i comunitats tenir més marge per satisfer les necessitats dels ciuta-

dans", agraïa Montero. La primera gran votació de la legislatura va ser salvada per 168 vots a favor –entre els quals els del PNB i Més País–, 150 en contra –des del PP, Vox o Ciutadans fins a JxCat i la CUP– i 19 abstencions –les d'ERC i EH Bildu.

Enuig Rufián-Borràs

Els de Gabriel Rufián es van enfadar molt amb els de Laura Borràs perquè van interpretar que ells havien pagat el cost d'anunciar en primer lloc l'abstenció, i que això és el que havia permès a JxCat jugar amb la informació, veure les cartes marcades i passar a votar en contra en l'últim moment per erosionar els republicans. "Si algú pensa que perquè la mesa continuï el gest és que se li ha de votar tot s'equivoca. Si ERC no ha donat l'abstenció gratis, suposo que serà transparent i dirà que hi ha a canvi, ERC deu saber per què dona tants vots gratis", resumia Ferran Bel, portaveu econòmic de JxCat.

Bel va tocar el voraviu a ERC, que admet que els seus alcaldes –i també els de JxCat– volen la certesa del nou sostre de despesa, però una part de les bases no entén l'abstenció i tem l'acusació de traïció. L'enuig d'ERC era més pri-

Calvo i Montero abandonant ahir l'hemicicle després de celebrar l'aprovació del sostre de despesa gràcies a ERC ■ CHEMA MOYA / EFE

El PSOE ja té 12 punts d'avantatge respecte al PP

El darrer baròmetre del CIS, el primer des que hi ha el govern de coalició, dona fins a 12 punts d'avantatge al PSOE respecte al PP en estimació de vot. El PSOE (que a les generals va tenir un 28% dels vots) avui tindria el 30,9% dels vots, mentre que el PP, que a les ge-

nerals va aconseguir el 20,82% dels vots, ara en tindria un 18,9%. El sondeig, fet entre l'1 i l'11 de febrer, augmenta l'estimació de vot als socialistes en mig punt respecte al baròmetre anterior i abaixa un punt la dels populars. Segons el CIS, Podem se-

situaria avui com a tercera força amb el 13,6% dels vots i Vox cauria a la quarta posició amb el 13,4% de la intenció de vot. Cs es queda amb un 8,1%, ERC amb el 3,3% (el mateix que va aconseguir a les generals), JxCat puja fins a l'1,8% i la CUP manté l'1%.

vat que públic, però l'acusació és de "deslleialtat". "No pot ser que un dia Torra es presenti com el campió de la mesa que al principi no volia i que l'endemà JxCat ens faci això", diuen fonts d'ERC.

JxCat discuteix en públic

A la confusió al voltant de JxCat hi va ajudar l'escena pública de diputats com ara Borràs, Bel i Míriam Noguera discutint als es-

cons pels termes del vot en el que des d'ERC es llegia com la pugna postconvergent entre pragmàtics i díscols. Segons ha pogut reconstruir aquest diari de fonts parlamentàries, però, el motiu de la discussió pública era un altre: els diputats a Madrid exploraven la negociació amb el PSOE i van topar amb una ordre de Barcelona que exigia un gest de fermesa com a contrapunt a l'oferi-

ment de diàleg. Es dona la circumstància que en representació de JxCat a la mesa no hi ha cap diputat al Congrés: el rol d'acompanyar Torra recau en Elsa Artadi i Josep Rius. I al final són els diputats i els senadors els que diàriament actuen d'interlocutors dels ministres i els que han de votar al Congrés. Un fet que encara va subratllar més el no de JxCat és que fins i tot EH Bildu es va abs-

L'APUNT

Felipe Aznar

Carles Sabaté

Les posicions apocalíptiques dels expresidents espanyols ja formen part de l'escenografia mediàtica hispànica, tan donada a fomentar l'espanyolisme i la duresa contra Catalunya. Ara contra la taula de diàleg amb el govern de Catalunya, oblidant que el president Jordi Pujol va pactar amb Aznar la cessió de competències a canvi d'estabilitat, i que el mateix líder de

CiU va pactar amb González mantenir-lo en el govern quan la Brunete mediàtica el feia trontollar diàriament per la corrupció socialista. I el que és pitjor, torpedinen els intents de posar remei a una falta de diàleg o al "problema catalán" que ells mateixos han provocat, amb dècades d'incompliments i enganys, sent presidents catorze anys el socialista i vuit el popular.

Aznar i González abjuren de la mesa i els honors a Torra

■ "És devastador. Tu no ho hauries fet i jo, tampoc", etziba l'expresident del PP ■ Pel socialista, tot és 'performance'

David Portabella
MADRID

Tots dos són expresidents espanyols que en algun moment del seu mandat van aprovar l'obertura de negociacions amb ETA i, tot i que un és del PP i viu en harmonia amb Pablo Casado i l'altre és del PSOE i viu distanciat de Pedro Sánchez, tots dos coincideixen en una altra cosa: abjurar de la mesa entre governs inaugurada a La Moncloa amb honors d'estat entre el president espanyol i Quim Torra i el vicepresident Pere Aragonès. "Tu no ho hauries fet. I jo, tampoc", va sentenciar l'expresident José María Aznar (1996-2004) parlant tant en nom seu com en el de l'expresident socialista Felipe González (1982-1996) en un acte conjunt que va evidenciar la seva sintonia en l'enfocament de la política catalana. Si per Aznar la fotografia de la reunió en si mateixa ja és "devastadora per al sistema" sense atendre els continguts de la negociació, González hi veu "una performance del que vindrà a la tardor amb les eleccions catalanes" i alerta que qualsevol mesura d'amnistia o de gràcia amb els presos i els exiliats el tindrà a ell "fent campanya en contra".

El president de la FAESI i l'exmandatari socialista van compartir un acte amb motiu del Congreso Nacional de la Sociedad Civil, en què els dos expresidents van poder debatre ahir sota el títol *Repensar España*. Moderat pel president del Real Instituto Elcano, Emilio Lamo de Espinosa,

González i Aznar, en l'acte d'ahir a Madrid ■ E. NARANJO / EFE

tenir a canvi d'un acord firmat amb el PSOE perquè els ajuntaments amb superàvit puguin fer més inversions socials.

L'equivoc de Lastra

Si a la porta de l'hemicicle Borràs confessava "estar encara negociant" amb el PSOE a les nou del matí, en la intervenció al ple per explicar el vot Bel no va explicar el no. "No hi votarem favorablement", va dir. La frase encabia l'abstenció i així ho va entendre Adriana Lastra, que va escoltar Bel amb atenció i va donar per descomptada l'abstenció en converses que tenia amb els diputats del PSOE veïns d'escó. L'enuiu del PSOE i el PSC amb JxCat era notori, i més després de cedir ahir i firmar amb Bel una esmena per instar el Ministeri d'Hisenda a publicar les

balances fiscals, que no es publiquen des del 2014. "No pot ser que tu cedeixis davant un interlocutor i que aquest voti no a tot a l'hora de la veritat", renegava un diputat socialista.

Més rotund era el president del grup de Podem al

Sorpresa al PSOE per JxCat després de firmar-li tenir balances fiscals

Congrés, Jaume Asens. "El vot en contra de JxCat al sostre de despesa és un tret al peu que es dispara JxCat. A qui perjudica no tenir pressupostos i seguir amb els de Montoro és als catalans i en particular a les classes mitjanes i més populars", hi afegia Asens. Per la CUP, Mireia Vehí diferenciava el seu no del de

Vox i el PP: "Fem una esmena a la totalitat a la política del deute i a l'article 135 de la Constitució. Sap què ens diferencia de la dreta? Que ells ni porten els fills a l'escola pública i nosaltres sí, que ells no van als hospitals públics i nosaltres sí."

127.609 milions

El tràmit d'ahir dona a Montero un límit de despesa no financera per al 2020 de 127.609 milions, un 3,8% més respecte al pressupost de base del 2019 (que Sánchez no va aprovar), i enfoca el camí de contenció de la despesa fins al 2023. Tant ERC com JxCat deslliguen el vot d'ahir del que votaran quan arribi el pressupost. "Si volen els vots han de negociar", va dir Bel a la ministra Montero. El proper assalt, a l'estiu. ■

Les frases

“És difícil trobar un país que doni la clau de la governabilitat a un pres condemnat per sedició”

José María Aznar
EXPRESIDENT ESPANYOL (1996-2004)

“Ni l'autodeterminació ni l'amnistia hi tenen cabuda. Si es reformen, faré campanya i hi votaré en contra”

Felipe González
EXPRESIDENT ESPANYOL (1982-1996)

l'atzar de l'agenda va voler que un acte programat amb molta antelació els aplegués l'endemà de la cita de les delegacions catalana i espanyola en peu d'igualtat i amb Sánchez i Torra copresidint la mesa, i això els va unir encara més en el diagnòstic. "És difícil trobar un país que doni la clau de la governabilitat a algú que està a la presó condemnat per sedició. El pacte de lleialtat a la Constitució ha estat trencat", va denunciar Aznar.

Després de deixar clar que a ell li "sembla bé que es dialogui", González, que ara es defineix com "un milenial de 78 anys amb orfanat representativa", advertia dels límits del diàleg a la mesa. "No hi tenen cabuda ni l'autodeterminació ni l'amnistia. Si ho reformen, faré campanya i hi votaré en contra", es comprometia. Per González, la reforma de la sedició al Codi Penal és "tan necessària com inoportuna si es fa ara". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els presidents i vicepresidents dels dos governs i la resta de consellers i ministres, a excepció de la part catalana, que va incorporar gent de partit ■ EL PUNT AVUI

Valoren la mesa com un pas positiu i demanen concreció

■ JxCat i ERC creuen que la trobada és una oportunitat, però lamenten que Sánchez encara no els presenti la seva proposta ■ Avisen que la solució no serà immediata i l'oposició la rebutja del tot

Redacció
BARCELONA

La celebració de la mesa de diàleg entre els governs espanyol i català deixa, de moment, un sentiment de satisfacció entre els seus protagonistes, tot i que la majoria és conscient que tot just s'han donat "una oportunitat" per poder dialogar i trobar una solució al conflicte.

Després de l'escenificació, ara toca anar per feina i, per tant, arriba al mo-

ment més complicat atesa la distància en les posicions, com reconeixen les dues parts.

Ahir la delegació catalana tornava a deixar clar que l'objectiu va més enllà de solucionar la situació dels presos polítics i dels exiliats, i així ho va comunicar al govern espanyol. Un plantejament que, segons va explicar la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, en una entrevista a RAC 1, va sorprendre la delegació del govern espanyol. "Si

solucionem la repressió perquè els presos puguin sortir, continuarà havent-hi un conflicte polític", hi afegia. Així mateix s'expressava la regidora de JxCat a Barcelona Elsa Artadi, que assegurava que l'objectiu és que la ciutadania s'expressi. Resoldre "el model de finançament" i que "la sortida dels presos no ho soluciona tot", remarcava.

Les dues dirigents van explicar ahir, l'endemà de la reunió, que van posar

sobre la mesa la proposta d'una amnistia; però, en canvi, el govern no va fer cap proposta concreta ni va suggerir cap fórmula per a l'alliberament dels presos polítics. "Això no va de resoldre situacions personals. El conflicte és d'arrel democràtica i política", va insistir Vilalta.

El president Quim Torra assegurava que la reunió va ser una "taula zero". Ahir, en una atenció als mitjans de comunicació des de Lisboa, explicava

que encara cal "avançar en la concreció de com es debat" i "quina és la proposta del govern espanyol". Segons ell, la reunió de dimecres va ser la "quarta vegada" que demana a Pedro Sánchez quina és la seva proposta per a Catalunya. Amb tot, Torra indicava que l'executiu socialista es va comprometre a "justificar" i "argumentar" la seva posició respecte a l'autodeterminació durant les converses entre governs.

El cap del govern català reiterava que el seu objectiu és posar-se d'acord amb Madrid en "com" fer el referèndum "amb seguretat jurídica". També va insistir en els objectius de l'amnistia i "el final de la repressió". Tot i això, lamentava que els ministres de Sánchez "senzillament possessin sobre la taula temes de caràcter sectorial", que, pel govern, s'haurien de tractar en la comissió bilateral.

L'equip de Pedro Sánchez també es mostrava satisfet pels resultats de la reunió de la mesa de diàleg, en què va emparar la recerca de "fórmules imaginatives" per superar el conflicte, que estarien allunyades de l'exercici de l'autodeterminació que reclama el govern. "L'autodeterminació no és una sortida, és una ruptura", va insistir la vicepresidenta, Carmen Calvo, que, tot i això, va qualificar la trobada d'"èxit rotund de la convivència". Sánchez sempre s'ha mostrat favorable i ha insistit que allò que voti la ciutadania implicaria que la mesa ha arribat a un acord previ. Qui es va mantenir més prudent en les seves declaracions va ser el vicepresident Pablo Iglesias, de Podem, que ja va avançar que el camí "serà complicat i la solució encara trigarà temps a arribar".

Les valoracions de la mesa de la resta d'actors polítics es van situar a l'altre pol. PP, Cs i els expressidents espanyols Felipe González i José María Aznar fins i tot expressaven la seva preocupació per la bilateralitat que expressava l'escenografia de la trobada. Per Ciutadans, la mesa va ser un "xantatge", mentre que el PPC lamentava la "humiliació", "rendició" i "claudicació" de Sánchez. ■

Les frases

“La mesa és un punt d'inflexió que obre una nova etapa, ara ens cal una majoria àmplia i permanent”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN CATALÀ

“Hem encaminat el conflicte per una via sensata, però això serà llarg i enormement complex”

Pablo Iglesias
VICEPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“Vivim en realitats diferents pel que fa a l'origen, la naturalesa i la solució del conflicte”

Elsa Artadi
REGIDORA DE BARCELONA (JXCAT)

“Ha de ser el pròxim govern el que aprofundeixi en les solucions que puguin sortir de la mesa”

Jessica Albiach
DIPUTADA D'EN COMÚ PODEM

“Estem davant d'un frau polític, un engany legal i un desfalco a la sobirania que no tolerarem”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“És una 'performance' de cara a les eleccions catalanes i la divisió dels partits independentistes”

Felipe González
EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra denuncia un vocal de la junta electoral a sou de Cs

■ El membre de l'òrgan Andrés Betancor hauria resolt reclamacions presentades pel partit, que el tenia contractat com a assessor ■ El president sosté que l'afer ha condicionat la seva inhabilitació

F. Espiga
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, ha anunciat que presentarà una querrela per suborn, prevaricació i delictes electorals contra qui va ser vocal de la Junta Electoral Central (JEC) Andrés Betancor, després que ahir es fes públic que va compatibilitzar aquest càrrec amb la seva tasca com a assessor de Ciutadans. Segons una informació publicada per *Eldiario.es*, quan Betancor va ser nomenat membre d'aquest òrgan d'arbitratge dels processos electorals, l'octubre de 2017, ja estava en nòmina de la formació liderada aleshores per Albert Rivera. Des d'aquell instant, i fins que va cessar el 2019, hauria participat en les deliberacions, i posteriors resolucions, d'algunes reclamacions de gran transcendència mediàtica que Ciutadans va interposar davant la JEC. Una d'aquestes va ser l'exclusió de la candidatura de Carles Puigdemont dels comicis europeus del 2019, que després seria revisada pel Constitucional. Igualment, Betancor va emetre un vot particular contrari a un pronunciament de l'organisme que censura una entrevista que el

El president de la Generalitat, Quim Torra, durant la inauguració ahir de la delegació de la Generalitat a Lisboa ■ EFE

diari *Abc* va fer a Inés Arrimadas durant una jornada de reflexió.

Pel president de la Generalitat, tot aquest cúmul de circumstàncies no només posa "sota sospita" el seu procediment d'inhabilitació dictat per la JEC a instàncies d'una denúncia de Cs per la pancarta a favor dels presos, sinó totes les actuacions que l'òrgan ha incoat entre el 2017 i el 2019. "Això no només m'ha afectat a mi, sinó també al president Puigdemont i altres companys", va assegurar ahir

des de Lisboa. Entrant ja més en el fons del cas, Quim Torra també va considerar "inacceptable i una vergonya per a la justícia espanyola que un membre de la junta cobrés un sou de Ciutadans, mentre aquest partit presentava al·legacions a la JEC que ell resol·lia". En uns termes molt similars es va expressar el vicepresident primer del Parlament i diputat de JxCat, Josep Costa, segons el qual l'afer té unes característiques "delictives" que afecten "tot el sistema" de l'administració

Reoberta la delegació a Lisboa

El cas d'Andrés Betancor va absorbir part del protagonisme mediàtic de l'acte d'ahir de reobertura de la delegació de la Generalitat a Lisboa, després que fos tancada pel govern espanyol per l'aplicació de l'article 155. A banda del president, Quim Torra, també hi va participar el conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, que es va felicitar per la recuperació d'un espai "no s'hauria d'haver tancat mai". En la seva intervenció també va re-

cordar els intents de l'exministre d'Exteriors Josep Borell "d'anul·lar" l'acció exterior del govern: "Les hostilitats que va iniciar perquè no s'obrissin o perquè es tanquessin delegacions no han prosperat. La Generalitat ha continuat amb fermesa i aconseguir ser cada cop a més llocs del món", va subratllar Bosch. Torra, per la seva banda, va destacar que l'oficina a Lisboa "consolida la vocació internacional" de l'executiu.

electoral espanyola. Costa també va recordar que, en el seu dia, JxCat ja va demanar la recusació de Betancor en un procediment obert arran de la candidatura a les eleccions europees, però que aleshores la JEC la va desestimar.

Enmig d'aquesta tempesta, va ser la líder de Ciutadans a Catalunya, Lorena Roldán, qui va haver de donar ahir explicacions en nom del partit. I, per fer-ho, el primer argument va ser afirmar que "no és il·legal" que la formació contractés el jurista —avui encara ho està— mentre exercia també per a la JEC, i va atribuir la publicació del cas a "una cortina de fum llançada pel separatisme". Després d'admetre que desconeixia els detalls de

La frase

“És una vergonya per a la justícia espanyola que un membre de la junta electoral cobrés un sou de Ciutadans”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

l'ocorregut, Roldán va considerar "una autèntica vergonya" haver d'"escoltar lliçons d'ètica d'un fugit de la justícia que pretenia nomenar els jutges a dit", en referència a una piulada de l'expresident Carles Puigdemont, que expressava: "Això és molt greu. Aquest personatge a sou de Cs ha resolt en contra nostra i ha perjudicat els drets fonamentals, pagat pel mateix partit que ens denunciava i que presideix la comissió del Parlament Europeu que ha de resoldre el nostre suplicatori." ■

VINE A DINAR O SOPAR EN UN ESPAI ÚNIC, DINS LA BOTA DE VI I APROFITA PER DESCOBRIR UN MUSEU EN UN VIATGE EN EL TEMPS

del TRAGINER

TENIM CALÇOTS!!!

Racó del Traginer | Restaurant-Braseria · C/ Traginers, 5 Igualada · Tel. 93 805 01 63 · www.museudeltraginer.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mas recomana prescindir de línies vermelles

El president alerta que els "tentacles" de l'Estat poden intentar revertir els eventuais acords de la taula de diàleg

El president Mas, ahir a la Pedrera, durant la presentació del seu llibre ■ JUANMA RAMOS

Emili Bella
BARCELONA

El 129è president de la Generalitat, Artur Mas, recomana a les dues parts de la taula de diàleg inaugurada dimecres que prescindixin de línies vermelles i es preguntin què estan disposades a cedir. Es tracta d'una de les reflexions que, darrere de l'epígraf *Hi ha sortida?*, fa al final del llibre *Cap fred, cor calent* (Columna), que va presentar ahir a la Pedrera. "En una negociació, si tothom es queda en la seva línia vermella no hi ha cap possibilitat d'arribar a cap acord", va defensar.

Després de posar l'exemple dels escocesos, que quan van començar el procés d'independència volien celebrar un referèndum amb tres opcions i va ser l'ex-primer ministre David Cameron qui "els va obligar a fer-lo amb resposta binària i jugar-se-la al 100%", per al cas català Mas aposta per organitzar-ne un amb dues opcions (la proposta que surti de l'Estat espanyol i la independència) i dues maneres d'implementar el resultat segons l'opció que venci. "Guanya la independència? En lloc de valor jurídic

La frase

“Entendre's amb un partit espanyol no sempre és suficient perquè aquells pactes després perdurin”

Artur Mas
129È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

immediat i implantació immediata, mandat polític que rep l'Estat espanyol per començar un procés d'adaptació dels marcs legals", va desgranar. Tanmateix, va admetre que a hores d'ara aquesta possibilitat és difícil, encara que veu "una mica de llum al final del túnel, com a mínim hi ha una possibilitat de parlar civilitzadament".

El president també va alertar de la diferència entre el govern espanyol i l'Estat, "una estructura de poder amb molts tentacles, alguns dels quals són usats per revertir pactes". "Entendre's amb un partit espanyol no sempre és suficient perquè els pactes després perdurin", va insistir. Igualment, va recordar que en els últims anys tots els poders de l'Estat s'han alineat, mentre que la part catalana, en lloc de fer pinya, ha demostrat debilitats. ■

Jordi Pujol fa acte de presència

El president Jordi Pujol, acompanyat de la seva esposa, Marta Ferrusola, va assistir ahir a la presentació del llibre del seu hereu polític, que va congrega una nodrida representació de consellers de JxCat (Jordi Puigneró, Damià Calvet, Miquel Buch, Meritxell Budó, Mariàngela Vilallonga, Àngels Chacón) i de governs anteriors (Lluís Recoder, Felip Puig, Boi Ruiz, Germà Gordó, Joana Ortega, Francesc Homs, Jordi Baiget...). També hi havia el president del PDeCAT, David Bonvehí, l'exdirigent del partit

Marta Pascal, els exconsellers Santi Vila i Meritxell Borràs, familiars de presos polítics i els expresidents del Parlament Joan Rigol i Núria de Gispert, a més de l'advocat Xavier Meleiro, el president de la Cambra de Comerç, Joan Canadell, o l'exdirector dels Mossos Pere Soler. Tampoc no hi van faltar els negociadors de la taula de diàleg Elsa Artadi i Josep Rius, a més del diputat de JxCat Albert Batet i l'excalde de Barcelona Xavier Trias, entre molts altres noms d'aquest espai polític.

[incatis]

29 DE FEBRER · GIRONA

La Fira + dolça

DISSABTE, 29 DE FEBRER

PLAÇA DE CATALUNYA (LATERAL OEST) GIRONA

D'11.00h. a 20.00h. La Fira +Dolça, amb els productes i les especialitats més dolces

MATÍ

ESCENARI DE LA PLAÇA CATALUNYA

11.00h. XuixCooking, by Ricard Jambert, guanyador del primer concurs «El Millor Xuixo del Món»

11.50h. Els gelats de xuixo, per Hervé Corvitto, mestre gelater

12.30h. Xuixos a les postres de restaurant, per Joan Morillo i Jordi Rollan, del DiVinum, de Girona

13.00h. Taller de brnyols / bunyols per les Cuineres de Sils

TARDA

17.00h. Els Xuixos a la Brasa i els nous Xuixos, per Julià Castelló & MiBrasa

17.45h. Taller de Teules, per Tuyarro, de Santa Coloma de Farners

18.30h. Xocolata a la pedra, pel mestre xocolater Aynohose

19.00h. «Casa Cacao, el viatge de tornada a l'origen de la xocolata», per Damian Allsop, mestre xocolater, de Casa Cacao

Ajuntament de Girona

Diputació de Girona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras i Romeva sortiran a treballar tres dies

La junta de Lledoners aprova aquesta flexibilització durant sis hores cada dia ■ El fiscal superior de Catalunya afirma que “si el govern els veu rehabilitats, els hauria d’haver donat el tercer grau”

Mayte Piulachs
BARCELONA

La junta de tractament de la presó de Lledoners va aprovar ahir l'aplicació de l'article 100.2 del reglament penitenciari a l'exvicepresident Oriol Junqueras i a l'exconseller d'Afers Exteriors Raül Romeva, pel qual sortiran a treballar tres dies a la setmana durant sis hores cada dia. Per ara no ha transcendit on aniran a fer aquesta tasca de rehabilitació els membres d'ERC.

Dels nou presos polítics, només queden els exconsellers de JxCat Jordi Turull i Josep Rull per resoldre si també se'ls concedeix aquesta flexibilització de la classificació en segon grau (tancat i el més comú), que el gener passat va acordar per a tots ells el Departament de Justícia, liderat per la republicana Ester Capella. Precisament ahir el fiscal superior de Catalunya, Francisco Bañeres, va qüestionar la classificació

Junqueras i Romeva, en la seva compareixença al Parlament, el gener passat ■ JOSEP LOSADA

dels presos polítics i va sostenir que “si el govern considerava que ja estaven rehabilitats, els hauria d’haver classificat en tercer grau des de bon principi”. El tercer grau, que implica només anar a dormir al penal, es va descartar per les

condemnes elevades que els va imposar el Suprem (d’entre 9 i 13 anys de presó). Tècnicament, les defenses també volien evitar que el tercer grau fos tan aviat, ja que si es presenten recursos, com està fent en tots els supòsits la

fiscalia, qui ho ha de resoldre és el tribunal sentenciacador (el Suprem), mentre que en l’aplicació del 100.2, serà la secció 21 de l’Audiència de Barcelona qui donarà la darrera paraula sobre la legalitat d’aquestes sortides laborals i de volun-

El Tribunal de Comptes aprova la fiança

El Tribunal de Comptes ha donat per garantida la fiança de 4,1 milions d’euros que va exigir per la despesa pública de l’1-O a 28 càrrecs i funcionaris del govern de Puigdemont. En un escrit, conegut ahir, el tribunal detalla que ja té garanties suficients sobre la fiança de 4.146.274 euros que va imposar per les despeses públiques de l’1-O suposadament vinculades amb el referèndum. Els 4,1 milions han estat aportats per la Caixa de Solidaritat; la meitat, la que ja hi havia al Suprem.

tariat. El fiscal de vigilància penitenciària ja ha recorregut contra l’aplicació del 100.2 dels Jordis i de l’exconseller Quim Forn en primera instància.

Bañeres va fer aquestes declaracions ahir en la comissió de Justícia del Parla-

ment, en la presentació de la memòria de la fiscalia de Catalunya del 2018 i acompanyat del tinent fiscal Pedro Ariche, on només faltava la CUP. Sense estar a l’ordre del dia, el fiscal superior va entomar preguntes dels grups d’En Comú Podem, pel que fa a limitacions en manifestacions, i de JxCat i d’ERC, pels recursos de la fiscalia a tot el que s’aprova per als presos polítics. Bañeres va assegurar que el fiscal de vigilància penitenciària “tracta tots els reclusos igual”, i en el cas dels polítics va negar que “hagi demanat que renunciïn a la seva ideologia política, com diu la magistrada”.

La instrucció de l’1-O

Bañeres va treure ferro a l’informe del fiscal de vigilància penitenciària que qüestiona la professionalitat de la Generalitat. El diputat Jordi Orobitg (ERC) va demanar-li la instrucció 1/2018 per “endreçar criteris” a les fiscalies en les denúncies veïnals per les càrregues policials de 1-O. A més, el fiscal superior va exposar la greu manca de mitjans que pateixen, des de funcionaris fins a eines informàtiques. Va afegir que ara han marxat cinquanta fiscals de Catalunya, a causa de les “turbulències” polítiques, però també per altres motius, com ara econòmics i familiars. ■

La protesta contra l’Estat en el TSJC, legal

La Audiència de Barcelona absol les 12 persones acusades de desordres i resistència

Mayte Piulachs
BARCELONA

L’Audiència de Barcelona ha absolt les dotze persones que va jutjar per desordres públics, desobediència i resistència greu durant una protesta contra l’Estat espanyol i l’aplicació del 155 al Palau de Justícia, on van seure a les escales principals i es van encadenar el 2018.

La fiscal demanava per a deu dels acusats dos anys i sis mesos de presó per desordres, i per altres dos, un any per resistència a agents dels Mossos en la seva detenció.

En la sentència, coneguda ahir, el tribunal, —format pels magistrats Montserrat Comas, Aurora Figueras i José Antonio Lagares, que n’és el ponent—, per contra, considera que els acusats, defensats pels advocats Eduardo Cáliz i Xavier Monge, van exercir el seu dret de manifestar-se i no van cometre el delictes de

Nou de les 12 persones jutjades, al Palau de Justícia, on van protestar el 2018, ahir ■ A.S.

desordres públics perquè “no van cometre cap acció violenta, malgrat que la seva resistència passiva va ser contumaci”, i, a més, “no queda acreditat que es produïssin danys ni lesions als agents”. Hi afegeixen que aquesta “legítima

protesta política” no va impedir el funcionament del Palau i els judicis, perquè a les nou del matí, quan comencen l’activitat, van ser desallotjats.

La secció desena hi exposa doctrina del TEDH, la sentència de l’Audiència

Nacional que va absoldre acusats d’envoltar el Parlament, després castigats pel Suprem, i una resolució de la secció 3 de l’Audiència que valida l’acció dels manifestants l’1-O, front l’acció “legítima” de la policia. ■

“Una empenta a un agent no és delictes”

La secció desena també descarta que un noi i una noia cometessin el delictes de resistència greu a agents de l’autoritat en l’acció al Palau i als quals es demanava un any de presó. “És desproporcionat” anar per la via penal, sosté el tribunal, i assegura que els fets encaixen en una falta de respecte i consideració, despenalitzat el 2015 i el que podrien ésser multats per la llei Mordasa. A més, recorda una sentència del Suprem del 2016 en què sosté que “una empenta com a reacció a la legítima acció dels agents no és delictes”. En aquest cas, la noia va posar la cama sobre la d’un agent agenollat que volia treure una companya i un noi que es va movent quan és agafat de peus i braços. ■